

บทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น: บ้านของฉันในสวนยางพารา

Learning English Lessons through Local Information:

My Home in A Para Rubber Plantation

อุไรรัตน์ ทองพินิจ¹ มัสยา ราชวงษ์²

¹ข้าราชการบำนาญ อดีตอาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

อีเมล: nangenglish@yahoo.com

²อาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

อีเมล: massayaracha@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้วัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อสร้างแผนการจัดการการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษตามแบบวิถีธรรมชาติโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 และ 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น ด้านทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาอ้อวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดเลย จำนวน 20 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 แผน ใช้เวลา 20 ชั่วโมง และ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t - test dependent

ผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษตามแบบวิถีธรรมชาติโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.03/78.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75

2) ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนเท่ากับ 23.40 คิดเป็นร้อยละ 78.00 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเท่ากับ 10.95 คิดเป็นร้อยละ 36.50 และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: บทเรียนภาษาอังกฤษ ข้อมูลท้องถิ่น สวนยางพารา

ABSTRACT

The purposes of the research were : 1) to create the English lesson plans based on the Natural Approach by using the local information at the setting standard of 75/75, and 2) to study the students' learning achievement via the use of the learning English lesson plans in listening, speaking, reading, and writing skills before and after learning. The subjects were 20 Mathayom Suksa 1 students of Na-O Wittaya School, Muang District, Loei Province by Purposive Sampling. The research tools used for data collection were 5 lesson plans based on the Natural Approach by using the local information for 20 hours, and a 40-item 4-multiplechoice achievement test. The data were analyzed showed in percentage, mean, standard deviation, and t – test dependent. Results of the study were as follows:

1) The efficiency value of the lesson plans was 77.03/78.00, which was higher than the established criteria of 75/75.

2) The average achievement scores of post-test was 23.40 or 78.00 percent, higher than average achievement scores of pre-test which was 10.95 or 36.50 percent. The difference was significant at .01

Keywords: learning English lesson plans, local information, Para rubber plantation

1. บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่ชี้นำทิศทางการพัฒนาประเทศระยะกลาง เพื่อมุ่งสู่วิสัยทัศน์ระยะยาว ที่ทุกภาคส่วนในสังคมไทยได้เห็นพ้องร่วมกันกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ปี พ.ศ.2570 ซึ่งกำหนดไว้ว่า “คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีมิตรไมตรีบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียง ยึดมั่นในวัฒนธรรมประชาธิปไตย และหลักธรรมาภิบาล การบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึง มีคุณภาพ สังคมมีความปลอดภัยและมั่นคง อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี เกื้อกูลและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน อยู่บนฐานทางเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี” (สรุปสาระสำคัญ แผนพัฒนาฯ, 2555)

แม้ว่าเรื่องการจัดการเรียนการสอนโดยนำข้อมูลท้องถิ่นมาเป็นองค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนไม่ได้เป็นเรื่องใหม่ แต่เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นและใช้มานานแล้ว หากแต่ เพราะสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น ไม่ว่าจะ

เป็น ข้อมูลท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นรากฐานทางวัฒนธรรมของคนในสังคมที่ต้องกลับไปให้ความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เป็นครูผู้สอนยิ่งต้องมีหน้าที่ปลูกฝังให้นักเรียนได้รู้จักรัก ห่วงแหนและภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง การนำข้อมูลท้องถิ่น สารการเรียนรู้ท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาท้องถิ่น มาเป็นสื่อในการเรียนการสอนในรูปแบบของการจัดการเรียนที่นำข้อมูลท้องถิ่นมาให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยสอดแทรกในทักษะต่างๆ เพื่อให้นักเรียนได้ซึมซับคุณค่าของมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสิ่งที่ดีงามที่อยู่คู่ท้องถิ่นของตน อีกทั้งยังได้ใช้สื่อการสอนที่มีอยู่ใกล้ตัวอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดโดยที่ไม่ต้องลงทุนแต่อย่างใด (อรรถพร สารานพกุล, 2554)

โดยที่จุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ข้อ 5 กล่าวไว้ว่า เมื่อผู้เรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข อีกทั้งยังกล่าวในเรื่องการจัดการเรียนรู้ ด้านบทบาทของผู้สอนและผู้เรียน ว่า ผู้สอนต้องจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ อีกทั้งต้องจัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ด้านบทบาทผู้เรียน ต้องแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อความรู้ลงมือปฏิบัติจริง สร้างสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเองและนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องของสื่อการเรียนรู้สถานศึกษาต้องจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ ระบบสารสนเทศการเรียนรู้ และเครือข่ายการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน เพื่อการศึกษาค้นคว้าและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ ระหว่างสถานศึกษา ท้องถิ่น ชุมชน สังคมโลก

จังหวัดเลยเป็นหนึ่งในจังหวัดของประเทศไทยที่ประชากรมีรายได้หลักจากการปลูกสวนยางพารา เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีสภาพด้านอากาศ น้ำ ดิน ล้วนเป็นศักยภาพในการเกษตรสูง ยางพาราจึงกลายเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่มีปริมาณผลผลิต และทำรายได้ให้แก่เกษตรกรชาวจังหวัดเลย เป็นอันดับหนึ่ง ประมาณ 4,400 ล้านบาทต่อปี (บุญชู ศรีไตรภาพ, 2555)

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ วิถีชีวิตของครอบครัวชาวจังหวัดเลยส่วนใหญ่มีความเกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา ผู้วิจัยจึงได้จัดทำงานวิจัยครั้งนี้ขึ้นมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ที่อยู่เขตพื้นที่จังหวัดเลย โดยการใช้ข้อมูลท้องถิ่น เพื่อสนับสนุน ส่งเสริมให้นักเรียนมีรู้จักการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อประโยชน์ใช้สอยอย่างต่อเนื่องและยาวนานด้วยความสันติและเกื้อกูล นอกจากนี้ยังต้องการปลูกฝังให้นักเรียนมีความภูมิใจที่ได้อาศัยอยู่ในชุมชนท้องถิ่นของตน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อสร้างแผนการจัดการการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษตามแบบวิถีธรรมชาติโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2.2 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น ด้านทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1

3. วิธีดำเนินงานวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนนาอ้อวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดเลย กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนนาอ้อวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดเลย ที่ครอบครัวประกอบอาชีพทำสวนยางพารา จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือแบบสัมภาษณ์

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษตามแบบวิถีธรรมชาติโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น พัฒนาและปรับจากข้อมูลหลัก 3 ข้อ ตามลำดับคือ 1) สารและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ช่วงชั้นที่ 3 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) 2) แนวคิดของการเรียนการสอนแบบธรรมชาติ (Krashen & Terrell, 1983: 64-75) และ 3) ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่ได้จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย โดยเน้นการพัฒนาผู้เรียนทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน (Yalden, 1983)

3.2.2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน จำนวน 40 ข้อ แบ่งเป็นแบบทดสอบทักษะการฟัง 10 ข้อ แบ่งเป็นแบบทดสอบทักษะการพูด 10 ข้อ แบ่งเป็นแบบทดสอบทักษะการอ่าน 10 ข้อ และแบ่งเป็นแบบทดสอบทักษะการเขียน 10 ข้อ

3.3 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ทดสอบก่อนเรียนโดยนำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนก่อนเรียน (pre-test) จำนวน 40 ข้อ ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างก่อนจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้

3.3.2 ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นตามขั้นตอนและกระบวนการที่ กำหนดไว้ในแผน

3.3.3 ทดสอบหลังเรียนหลังโดยนำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (pre-test) จำนวน 40 ข้อ ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างหลังจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 หาคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยหาค่า IOC ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับ

3.4.2 หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หาค่าร้อยละของคะแนนที่นักเรียนทำแบบฝึกทักษะระหว่างเรียนทั้งหมด (E1) และหาค่าร้อยละของคะแนนที่นักเรียนทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (E2)

3.4.3 หาค่าร้อยละ ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ทดสอบค่า t โดยใช้สถิติ t – test dependent

4. ผลการวิจัย

4.1 แผนการจัดการการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษตามแบบวิถีธรรมชาติโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น เรื่อง บ้านของฉันในสวนยางพารา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.03/78.00 ซึ่งสามารถแสดงรายละเอียดดังตารางต่อไป

ตารางที่ 1 ผลการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ โดยใช้แผนการจัดการการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษตามแบบวิถีธรรมชาติโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น

เลขที่	ผลการทำกิจกรรมระหว่างเรียน					คะแนนรวม (150 คะแนน)	คะแนนก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (30 คะแนน)
	แผนการเรียนรู้ที่ 1 (30 คะแนน)	แผนการเรียนรู้ที่ 2 (30 คะแนน)	แผนการเรียนรู้ที่ 3 (30 คะแนน)	แผนการเรียนรู้ที่ 4 (30 คะแนน)	แผนการเรียนรู้ที่ 5 (30 คะแนน)			
1	23	22	25	27	25	122	9	21
2	20	20	23	23	24	110	11	24

เลขที่.	ผลการทำกิจกรรมระหว่างเรียน					ผลสัมฤทธิ์		
	แผนการเรียนรู้ที่ 1 (30 คะแนน)	แผนการเรียนรู้ที่ 2 (30 คะแนน)	แผนการเรียนรู้ที่ 3 (30 คะแนน)	แผนการเรียนรู้ที่ 4 (30 คะแนน)	แผนการเรียนรู้ที่ 5 (30 คะแนน)	คะแนนรวม (150 คะแนน)	คะแนนก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (30 คะแนน)
3	25	23	27	23	25	123	7	22
4	26	26	25	25	24	126	12	24
5	21	22	23	25	24	115	10	26
6	22	26	27	25	27	127	6	23
7	19	19	20	21	23	102	11	24
8	21	20	24	23	25	113	13	25
9	23	23	25	21	21	113	14	27
10	20	22	24	23	25	114	11	23
11	21	23	25	24	25	118	19	27
12	19	20	19	21	21	100	10	21
13	21	21	19	23	25	109	16	24
14	18	20	21	22	23	104	8	22
15	27	25	27	22	21	122	13	23
16	27	24	25	22	23	121	10	21

เลขที่	ผลการทำกิจกรรมระหว่างเรียน					ผลสัมฤทธิ์		
	แผนการเรียนรู้ที่ 1 (30 คะแนน)	แผนการเรียนรู้ที่ 2 (30 คะแนน)	แผนการเรียนรู้ที่ 3 (30 คะแนน)	แผนการเรียนรู้ที่ 4 (30 คะแนน)	แผนการเรียนรู้ที่ 5 (30 คะแนน)	คะแนนรวม (150 คะแนน)	คะแนนก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (30 คะแนน)
17	21	27	21	27	21	117	12	23
18	25	27	25	23	20	120	9	22
19	22	22	24	25	26	119	11	24
20	21	25	21	25	24	116	7	22
Σx	442	457	470	470	472	2311	219	468
\bar{x}	22.10	22.85	23.50	23.50	23.60	115.55	10.95	23.40
%	73.67	76.17	78.33	78.33	78.67	77.03	36.50	78.00
S.D.	2.65	2.50	2.54	1.82	1.93	7.60	3.12	1.82

4.2 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน และ หลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 36.50 และ 78.00 จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และเมื่อทดสอบ t-test ค่า t เท่ากับ 30.49 ซึ่งสรุปได้ว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสามารถแสดงรายละเอียดดังตารางต่อไป

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในด้านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบวิธีธรรมชาติโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น

(n=20)

การประเมิน	x	S.D.	ΣX	Σd	Σd^2	$(\Sigma d)^2$	T
ก่อนการจัดการเรียนรู้	10.95	3.12	219				
หลังการจัดการเรียนรู้	23.40	1.82	468	249	3203	62001	30.495**

**มีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ .01

5. อภิปรายผล

ผลการวิจัย แสดงให้เห็นประเด็นสำคัญเรื่องการพัฒนาและการใช้แผนการจัดการการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษตามแบบวิธีธรรมชาติโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น รายละเอียดมีดังต่อไปนี้

แผนการจัดการการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น ในงานวิจัยนี้คือ ข้อมูลสวนยางพารา ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของเกษตรกรชาวจังหวัดเลย (บุญชู ศรีไตรภพ, 2555) สามารถนำไปปรับใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ ครอบครัวของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ประกอบอาชีพทำสวนยางพารา นักเรียนจึงมีความรู้เกี่ยวกับยางพาราเป็นภาษาไทยอยู่แล้ว เมื่อเรียนข้อมูลเกี่ยวกับยางพาราเป็นภาษาอังกฤษ นักเรียนจึงใช้ความรู้เดิมในภาษาไทยมาช่วยสร้างความเข้าใจในเนื้อหาภาษาอังกฤษได้ดี เพราะบทเรียนที่จัดขึ้นเป็นความรู้ที่นักเรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่คุ้นเคย สิ่งที่ได้ฟัง หรือ สิ่งที่นักเรียนทำบ่อยๆ เข้ากับบริบทที่นักเรียนกำลังเรียนอยู่ ซึ่งตรงกับการศึกษาของ ดารารัตน์ อุทัยพยัคฆ์ (2555) ที่ว่าการพัฒนาทางภาษาจำเป็นต้องให้ผู้เรียนสื่อสารในสังคมแวดล้อมของผู้เรียนเอง โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฟัง ได้พูด ได้ฝึกอ่านและฝึกเขียน นอกจากนี้มูลนิธิไทย-อิสราเอล กล่าวว่า เด็กจะเรียนรู้ภาษาจากชีวิตจริง จากสิ่งของจริงรอบตัว จากหนังสือเรียน และจากภาษาที่ได้ยิน ได้ฟัง ได้พูด ได้เห็น จึงทำให้เกิดการรับรู้และเกิดความเข้าใจได้ ทั้งในลักษณะที่เกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมให้เป็นเงื่อนไขในการเรียนการสอน (มูลนิธิไทย-อิสราเอล, 2543) ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ แพทรพรรณ จัทรอัมพร (2540: บทคัดย่อ, อ่างใน สุภาพรรณชินโคตร, 2548) ที่กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่พัฒนามีความชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้

สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น มีความเหมาะสมกับระดับความรู้และความสามารถของผู้เรียน ก็จะช่วยส่งเสริมผู้เรียนให้สามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาในอาชีพของตนได้

6. สรุปผล

นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของบทเรียนและแบบฝึกหัดเพิ่มมากขึ้น แสดงให้เห็นว่าแผนการจัดการการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ และนักเรียนมีความรู้พื้นฐานในเรื่องที่เรียนเป็นภาษาไทยอยู่แล้ว จึงสามารถเชื่อมโยงความรู้ในภาษาไทย (ภาษาแม่) เข้ากับความรู้ในภาษาอังกฤษซึ่งเป็นความรู้ใหม่ได้ดี ดังนั้น การให้ข้อมูลท้องถิ่นแก่ผู้เรียน หรือข้อมูลที่ผู้เรียนคุ้นเคยอยู่แล้ว สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนง่ายขึ้น

7. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1) การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ควรคำนึงถึงความรู้เดิมในภาษาแม่ เจตคติ หรือความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เพราะถ้านักเรียนมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อการเรียน ภาษาต่างประเทศ มีความกลัวและมีความวิตกกังวลต่อการที่ต้องแสดงออกทางภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพูด จะทำให้ผู้เรียนเกิดความวิตกกังวลยิ่งขึ้น ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อการเรียนภาษา

2) สิ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ คือ ข้อมูลที่ใช้เป็นเนื้อหาในการเรียน การสอน เมื่อใช้ข้อมูลที่ผู้เรียนคุ้นเคย หรือข้อมูลที่เกิดจากสภาพแวดล้อมของผู้เรียน เช่น ห้องเรียน ชุมชน อาชีพ วัฒนธรรม และประเพณี ข้อมูลท้องถิ่นเหล่านี้จะช่วยสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะเรียนรู้ เพื่อจะได้สื่อสารหรือเผยแพร่ข้อมูลท้องถิ่นของตนโดยใช้ภาษาต่างประเทศที่ตนเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งต่อไป ควรคำนึงถึงการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นในระดับอื่นๆ เช่น ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาทั้งสองระดับ ระดับอุดมศึกษา รวมถึง การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นในระดับชุมชน เช่น การให้การอบรมแก่ผู้นำชุมชน หรือผู้ประสานงานในชุมชน รวมถึงประชาชนที่สนใจ เพื่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนในห้องเรียนและการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในชุมชน และผู้เรียนทุกระดับ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ดารารัตน์ อุทัยพยัคฆ์. (2555). การเรียนรู้ภาษาของเด็กปฐมวัย. ค้นเมื่อ 30 กันยายน 2555. จาก <http://www.gotoknow.org/posts/474517>.
- บุญชู ศรีไตรภพ. (2555). ยางพาราในจังหวัดเลย. เลย: เครือเนชั่น.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2539) **วิธีวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: พี.เอ็น. การพิมพ์.
- มูลนิธิไทย-อิสราเอล. (2543). **การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยไทย: ตามแนวการเรียนรู้ภาษาอย่างธรรมชาติแบบองค์รวม**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2555). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555-2559**. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สุภาพรรณ ชินโคตร. (2548). **การพัฒนาหลักสูตรหลักสูตรสถานศึกษา เรื่อง ความหลากหลายทางชีวภาพของสิ่งมีชีวิตในลุ่มแม่น้ำท่า สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อรรถพร สารานพกุล. (2554). **ข้อมูลท้องถิ่นกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย**. สตุล: โรงเรียนปาล์มพัฒนวิทย์ อำเภอมะนัง จังหวัดสตุล.
- Krashen, S. D. & Terrell, T.D. (1983). **The Natural Approach**. Oxford: Pergamon Press.
- Panida Tasee. (2009). **Factors Affecting English Major Students' Anxiety about Speaking English**. School of English, Institute of Social Technology, Suranaree University of Technology: Nakornrajasima.
- Yalden, J. (1987). **Principles of Course Design for Language Teaching**. New York, Cambridge University Press.